

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 19-09-3296 מדינת ישראל נ' פלוני ואלמונית

לפני כבוד השופט דנה מרשק מרום

בעניין: מדינת ישראל – באמצעות פמ"מ וע"י
עו"ד הינד נבולסי

המאשימה

נגד

1. פלוני – בעצמו וע"י עו"ד פאדי חמדאן
2. אלמונית – הובאה וע"י עו"ד ענאבוסי

הנאשמים

גזר דין

1. הנאשמים הודו בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, ובאישום הראשון הורשעו הנאשמים בביצוע עבירות של התעללות בקטין על ידי אחראי בצוותא לפי סעיף 368ג' סיפא ו-29 לחוק העונשין, התשל"ז -1977 (להלן: "חוק העונשין"), תקיפת קטין על ידי אחראי בצוותא חדא לפי סעיף 368ב(א) סיפא ו-29 לחוק העונשין, תקיפת קטין הגורמת חבלה חמורה על ידי אחראי בצוותא חדא (ריבוי עבירות) לפי סעיף 368ב(ב) סיפא ו-29 לחוק העונשין והזנחת ילד בצוותא חדא לפי סעיף 362(א)(1) ו-29 לחוק העונשין; באישום השני הורשעו הנאשמים בביצוע עבירות של התעללות בקטין על ידי אחראי בצוותא חדא לפי סעיף 368ג' סיפא ו-29 לחוק העונשין, תקיפת קטין הגורמת חבלה חמורה על ידי אחראי בצוותא חדא לפי סעיף 368ב(ב) סיפא ו-29 לחוק העונשין וכליאת שווא בצוותא חדא לפי סעיף 377 ו-29 לחוק העונשין; באישום השלישי הורשע הנאשם 1, בעבירה של ריבוי נישואין לפי סעיף 176 לחוק העונשין; באישום הרביעי, הורשעה נאשמת 2, בביצוע עבירה של שהייה בישראל שלא כדין לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב – 1952 [להלן: "חוק הכניסה"].

2. מהחלק הכללי עולה, כי הנאשם הוא אזרח ישראלי והנאשמת היא אזרחית פלסטינאית אשר שהתה בישראל, לסירוגין, לעתים באישור כדין. הנאשמים הם בני זוג נשואים החל מיום 2.3.13.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 19-09-3296 מדינת ישראל נ' פלוני ואלמונית

ביום 3.9.12 נולדה לנאשמת בת, א.א. (להלן: "הקטינה") בבית לחם. כבר מימיה הראשונים היתה הקטינה בטיפול שירותי הרווחה הפלסטיניים במסגרת חוץ ביתית עד ליום 14.1.16. בהמשך, שהתה הקטינה ברשות הנאשמים עד ליום 7.4.16, אז הועברה שוב על-ידי שירותי הרווחה הפלסטיניים למסגרת חוץ ביתית, וביום 24.9.18 הקטינה הוחזרה לרשות הנאשמים. בין השנים 2014 – 2016 התגוררו הנאשמים בעיר טייבה; החל מתחילת שנת 2016 ועד ינואר 2019 התגוררו הנאשמים בלוד, והחל מחודש ינואר 2019 התגוררו בבית אחר באותו הרחוב (להלן יקראו שתי הכתובות בלוד: "הבית").

בין 24.9.18 ועד 12.8.19 (להלן: "התקופה הרלבנטית") התגוררו הנאשמים בבית עם ארבעת ילדיהם הקטינים (הקטינה ושלושה אחיה, אשר נולדו בשנים 2014-2016).

מהאישום הראשון עולה, כי בביתם, הנאשמים הזניחו את הקטינה בכך שמנעו ממנה מזון באופן שגרם לה לתת-תזונה קשה שהתאפיינה ברזון, בצלעות בולטות ובבטן שקועה (סקפואידית). כמו כן, הנאשמים לא שמרו על היגיינת גופה של הקטינה, לא דאגו לה לטיפולים רפואיים נאותים והותירו אותה בגפה בבית למשך שעות רבות ללא השגחת אחראי, באופן שגרם לה לחבלות חמורות. במהלך התקופה הרלבנטית, בהזדמנויות שונות שיפורטו, בביתם, התעללו הנאשמים בקטינה באופנים רבים ומגוונים, בין היתר, בתקיפתה, גרימת חבלות שונות וקשירתה.

אירוע ראשון - הסיכה הרותחת: במועד שאינו ידוע במדויק במהלך התקופה הרלבנטית, בשעות הצהריים, הנאשמים והקטינה שהו בבית. באותה העת, ישן הנאשם בסלון והנאשמת והקטינה שהו במטבח. בשלב מסוים, הנאשמת ניגשה למגירה במטבח, נטלה סיכה ארוכה באורך של כ- 10 ס"מ, הדליקה אש בכיריים וחיממה חלק מהסיכה על האש. הנאשמת ניגשה לקטינה כשהסיכה הרותחת בידה והורתה לה לפתוח את הפה ולהוציא את לשונה. הקטינה שחששה מהנאשמת, עשתה כדבריה, התנצלה, פתחה את פיה והוציאה את לשונה, ומיררה בבכי ובתחנונים כדי למנוע מהנאשמת מלהניח את הסיכה הרותחת על לשונה. הנאשמת הניחה את הסיכה הרותחת על לשונה של הקטינה וגרמה לה לכוויה ולנפיחות בלשון. כתוצאה מזעקות הבכי של הקטינה התעורר הנאשם משנתו, פנה לקטינה בעוד הנאשמת עומדת לצדה, שאל מי עשה את זה, והקטינה השיבה שזו הנאשמת. הנאשם חזר לישון, והנאשמת סטרה על לחיה של הקטינה וגרמה לה למכאוב.

אירוע שני - הסכין הרותחת: במועד שאינו ידוע במדויק במהלך התקופה הרלבנטית, בשעות הערב, הנאשמים וילדיהם שהו בבית. הקטינה הרימה והורידה את אחד ממגני התאורה בבית לסירוגין. הנאשמת הבחינה במעשי הקטינה, נטלה ממגירה במטבח סכין גדולה, הדליקה אש בכיריים וחיממה את הסכין. אז ניגשה אל הקטינה כשהיא מצוידת בסכין

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 19-09-3296 מדינת ישראל נ' פלוני ואלמונית

הרותחת ואחזה בחוזקה בידיה של הקטינה. הנאשמת נזפה בקטינה על כך ששיחקה בחשמל והקטינה התחננה לסליחתה והבטיחה שלא תיגע עוד בחשמל. אז הניחה הנאשמת את הסכין הרותחת על פיה, לשונה ועל ידה הימנית של הקטינה, עד אשר גרמה לה לכוויות.

אירוע שלישי – הסטירה : במועד שאינו ידוע במדויק במהלך התקופה הרלבנטית, הותירו הנאשמים את הקטינה בגפה בבית כשדלת הבית נעולה. הנאשמת מסרה לקטינה כי מפתחות הבית מצויים בארון מחוץ לדלת הבית ויצאה לטייל. בשעות הערב הגיע הנאשם לבית ודפק נמרצות על הדלת. הקטינה ניגשה לדלת ושוחחה עם הנאשם, והשיבה לו כי מפתחות הבית נמצאים בארון מחוץ לבית. עם כניסתו של הנאשם לבית, ניגש מיד אל הקטינה וסטר בחלק השמאלי של פניה בעוצמה רבה, תוך הותרת סימן, והקטינה בכתה. בהמשך, הורה הנאשם לקטינה להיכנס לחדר ולא לצאת.

אירוע רביעי - אירוע הסכין : במועד שאינו ידוע במדויק במהלך התקופה הרלבנטית, הנאשם והקטינה שהו בבית. בשלב כלשהו, הנאשם נטל מהמטבח סכין ארוכה, ניגש אל הקטינה כשהוא מצויד בסכין, פנה אליה והורה לה לא לזוז. אז אחז בראשה בחוזקה, הניף את הסכין לעבר החלק האחורי של אוזנה השמאלית ופצע את הקטינה בעודה בוכה, וכתוצאה מכך נגרם לקטינה פצע מדמם.

במעשים אלו, עשו הנאשמים בקטינה מעשי התעללות נפשית וגופנית, תקפו אותה וגרמו לה חבלות של ממש וחבלות חמורות. הנאשמים לא סיפקו לקטינה מזון, צרכי לינה וצרכי חיים חיוניים אחרים במידה הדרושה לשמירה על שלומה ובריאותה. נגרמו לקטינה מספר רב של חבלות מסוגים שונים: חבלות כהות, חדות, כוויות, פצעים תבניתיים המתיישבים עם קשירה וחבלות בעלות תבנית חוזרת. בנוסף, הקטינה סבלה מהזנחה מתמשכת שהובילה לתת-תזונה קשה, רזון, דלדול ניכר של שרירי הירכיים, חוסר היגיינה וזיהומים, כפי שיפורט להלן: א. פצעים קוויים מכוסים גלד בקרקפת, באזור מצחי משמאל, באזור רקתי מימין ובקדמת המצח; ב. פצעים קוויים מכוסים גלד בלתי רציף בעפעף הימני העליון ובגבה השמאלית; ג. נפיחות ושפך דם תת עורי בעול שמאל; ד. פצעים מכויבים בשלבי ריפוי בזוויות השפתיים, פצע מכוסה גלד מתפורר בסנטר, אזור הצטלקות בסנטר ותת-הסנטר, רקמה לבנבנה בקצה הלשון, פצעים מכוסים גל מצטלקים ברירת השפה העליונה, צלקות שקועות בעור וברירת השפה העליונה וצלקות סביב הפרטלום התחתון. ה. עשרות צלקות בקדמת הצוואר ובלחי השמאלית, חלקן תבניות. ו. פצעים מכויבים ומכוסים גלד בקדמת האפרכסת השמאלית, פצעים פסיים מכוסים גלד באחורי האפרכסת השמאלית ושפכי דם תת-עוריים באפרכסת הימנית. ז. צלקות מרובות בלחי שמאל ובצוואר. ח. צלקות ואזורי דיסקולורציה (שינוי בגוון העור) ודה-סקוואמוטיזציה (התקלפות) השכבה העליונה של העור) בקדמת החזה. ט. פצע

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 19-09-3296 מדינת ישראל נ' פלוני ואלמונית

נרחב שטחי בשלבי ריפוי בין הכתף לבין בית השחי השמאלי. י. פצעים בשלבי ריפוי באמה השמאלית, בצד הזרתי. יא. חוסר היגיינה בולט והיפרפיגמנטציה של העור סביב הפות ופי הטבעת. יב. דלדול ניכר של שרירי הירכיים. יג. שבר עם קאלוס במטאפוזזה הדיסטלית של עצם המסרק השניה מימין בכף הרגל. יד. בצילום האגן והירכיים מודגמת תגובה של קליפת העצם באיזור הגדילה - חשודה כשבר בשלבי ריפוי. טו. פצעים בשלבי ריפוי באמה השמאלית, בצד הזרתי.

מהאישום השני עולה, כי ביום 11.8.19, בשעות הלילה, הקטינה אחזה בשלט המזגן ושיחקה בו, והנאשם שהבחין במעשיה דרש מבנו, ב.ב., קטין יליד אוקטובר 2014, להביא לו חבל. בתגובה, שאלה הקטינה את הנאשם למי מיועד החבל וזה השיב לה שהחבל מיועד עבורה מאחר ושיחקה בשלט המזגן. ב.ב. הביא את החבל, והנאשם ניגש עם החבל לקטינה ששהתה במטבח, הצמיד את ידיה האחת לשנייה וגם את רגליה, כךך את החבל מסביבן, ביצע קשר, והמשיך בכריכת החבל מסביב לצווארה של הקטינה. כל אותה עת צפתה הנאשמת במעשי הנאשם.

בעודה כפותה בחבל, הוציא הנאשם מצית מכיסו, הדליק אותה ושרף את כף ידה של הקטינה באמצעות האש, עד אשר נגרמו לה כוויות, וכן סטר לקטינה על פניה. בעוד הקטינה בוכייה, כפותה וחבולה, הרים אותה הנאשם, נשא אותה לחדר השינה, והניח את השטיח בסמוך למיטה. הנאשמת נכנסה לחדר, התירה את החבל בסכין, שחררה את הקטינה והשליכה את החבל מבעד לחלון. בשלב כל שהוא, משהבחין הנאשם שהקטינה אינה כפותה כפי שהותיר אותה, נטל חבל נוסף מהארון שבחדר, ניגש לקטינה וכפת אותה בשנית באותו האופן, והותיר את הקטינה על רצפת החדר. במהלך הלילה, בעוד בני הבית ישנים, הצליחה הקטינה להתיר את החבל ונרדמה על רצפת החדר. למחרת בבוקר, ב- 12.8.19, עובר לשעה 12 לערך, ניגשו הנאשמים לחדר והבחינו כי הקטינה לא כפותה.

הנאשם נטל חבל, בעוד הנאשמת צופה במעשיו, כפת את הקטינה בתנוחת עובר באופן שכרך את החבל מסביב לגופה, הצמיד את רגליה באמצעות קשר וקיפל אותן לעבר בטנה, הצמיד את כפות ידיה לכיוון רגליה וקשר אותן, כךך את החבל מסביב לצווארה וחיבר את כל הקשרים יחדיו, כשראשה של הקטינה מכופף לעבר ידיה ורגליה המקופלות. הנאשם הרים את הקטינה ונשא אותה לחדר השירותים והניח אותה ארצה, כל זאת כשהנאשמת מלווה אותו. הנאשם סגר את דלת השירותים והותיר את הקטינה כפותה, חבולה ובוכייה.

בהמשך, הוריד הנאשם את מפסק החשמל הראשי של הבית, והנאשמים עזבו את הבית עם ילדיהם לבילוי בחוף הים, כשהקטינה נותרה כלואה בשירותים. בשעה 17:40 לערך, התקבל דיווח במשטרה בעקבות צעקותיה הבלתי פוסקות של הקטינה שנשמעו מהבית. כשהגיעו השוטרים לבית, נמצאה הקטינה כפותה וחבולה בשירותים, כשהיא מתבוססת בצרכיה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 19-09-3296 מדינת ישראל נ' פלוני ואלמונית

השוטרים הצליחו להתיר את הקשרים רק לאחר זמן ממושך ובאמצעות סכין. עם שחרור החבל, נשמטו ידיה של הקטינה לצדדים, היא לא דיברה ודמעות זלגו מעיניה.

במעשים אלו, עשו הנאשמים בקטינה מעשי התעללות נפשית וגופנית, תקפו את הקטינה וגרמו לה חבלות חמורות, וכלאו אותה שלא כדין. כתוצאה ממעשי הנאשמים שתוארו לעיל, נגרמו לקטינה חבלות של: א. פצע שפשוף פסי בהיקף הצוואר, בצידו האחורי, פצעי שפשוף בגפיים העליונים ופצעי שפשוף פסיים ועגלגלים בגפיים התחתונים. ב. פצעים מכוסים גלד על פני שתי השכמות, שפכי דם תת-עוריים מרובים בגב. ג. פצעי כוויה בשלבי ריפוי ושלפוחיות בכף היד הימנית, שפך דם תת-עורי בקצה האצבע השלישית בכף היד הימנית. עם הגעתה של הקטינה לבית-החולים שקלה 18 ק"ג בלבד.

מהאישום השלישי, המיוחס לנאשם בלבד, עולה כי ביום 19.2.85 התחתן עם אשתו הראשונה חמדה, וביום 2.3.13 ומבלי שפקעו נישואיו הראשונים, נשא את הנאשמת לאישה בעיר טול-כרם ברשות הפלסטינאית, כשיום לאחר מכן אושרו הנישואים בבית-הדין השרעי ביפו.

מהאישום הרביעי, המיוחס לנאשמת בלבד, עולה כי בין 9.6.19 ל- 12.8.19 לא היה בידי הנאשמת אישור שהייה בישראל.

3. הוסכם בין ב"כ הצדדים, כי במסגרת הראיות לעונש בית-המשפט יצפה בסרטון המתעד את הזירה בה נמצאה הקטינה עם הגעת השוטרים (ת/1), וכן בתמונות המתעדות את החבלות (ת/6) ואת הסכין (ת/12). לבקשת ההגנה הוגשו דו"ח נוכחות ומבחנים של הקטינה מבית-הספר (ת/14). ב"כ המאשימה הבהירה כי באשר לעבירת הביגמיה המיוחסת לנאשם, תעתור למאסר בחופף לכל עונש אחר.

תסקיר נפגעת העבירה

4. בגזר-דין זה, יש ליתן מקום מרכזי לקולה של הקטינה, אשר חיתה בגיהנום עלי אדמות, בעודה נתונה למסכת התעללות והזנחה מזוועה מצד הוריה. תסקיר נפגעת עבירה שנערך באופן מקצועי ביותר על-ידי גב' ענת הראל, מפקחת מחוזית נפגעי עבירה קטינים, מעלה מתחילתו תחושה קשה, מעצם העובדה שהתסקיר מבוסס על מסמכים – דו"חות מגורמי טיפול ואבחונים, ביקור בפנימייה בה הקטינה מתחנכת כיום, אך מבלי שהיתה לעורכת התסקיר האפשרות לשוחח עם איש. לא ניתן היה לשוחח עם ההורים – הם הפוגעים,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 19-09-3296 מדינת ישראל נ' פלוני ואלמונית

ומטעמים מקצועיים הוחלט שלא לשוחח עם הקטינה עצמה. גב' הראל כתבה כך בתחילת התסקיר מיום 30.5.21:

"מרגע תחילת איסוף המידע אודות ר', לשם עריכת תסקיר הנפגע אודותיה, עולה תחושה חוזרת ונשנית של 'ילדה לא קיימת'. ר' לא היתה קיימת עבור אמה, שנטשה אותה בלידתה, לא קיימת בהמשך חייה, כאשר עברה לגור בבית הוריה המתעללים, ולא קיימת גם היום, מבחינת הוריה, משפחה ואחיה, שמאחדים וגדלים יחדיו וכמעט שלא מצויים בקשר עמה. תסקיר נפגע זה בא להשמיע קול ילדה, שמעולם לא נשמע, לראות את דמותה, שמעולם לא נראתה, ולספר את סיפורה, מצבה, והנזק אשר נגרם לה, בעקבות מעשי הזוועה שנעשו בה על-ידי הנאשמים, ורק כעת מושמעים בקול, ומקבלים תוקף." (עמ' 2, בפרק הקדמה).

5. אשר לרקע המשפחתי מפורט, כי אמה, אזרחית פלסטינאית, אשתו השנייה של הנאשם, כשלנאשם 11 ילדים מאשתו הראשונה ושלושה נוספים מהנאשמת. הרשויות הטילו ספק באבהותו הביולוגית של הנאשם על הקטינה, אך נמסר כי ללא ספק שימש לה כהורה. הקטינה בת 8.5, נולדה מחוץ למערכת נישואין, בשטחי הרשות הפלסטינאית, ושהתה בבית-יתומים בבית לחם. ככל הנראה נלקחה מספר פעמים מבית היתומים על-ידי הנאשמים, והוחזרה לשם. כשמלאו לה 6 שנים שוב הוצאה מבית היתומים, ומאז ועד למציאתה על-ידי השוטרים התגוררה עם הנאשמים ועם שלושת אחיה הצעירים. הקשר של משפחתה עם מחלקת הרווחה בלוד התחיל בשנת 2017 על רקע סיוע כלכלי, סידור הילדים במסגרות, כאשר ניסיונות מחלקת הרווחה לשלב את המשפחה בתכנית טיפול לא צלחו, ומאז מעורבות הרווחה צומצמה. בתקופה זו הנאשמת לא דיווחה לרשויות הרווחה כי גם הקטינה מתגוררת בבית, כך שהקטינה לא הייתה מוכרת לרווחה.

6. לאחר ששוטרים הוזעקו לבית ומצאו את הקטינה כבולה, היא הועברה בצו חירום לבית חולים שמיר לקבלת טיפול רפואי והגנה. הוריה נעצרו, ושאר הילדים הוצאו למרכז חירום לילדים בסיכון. לקטינה מונה אפוטרופוס לדין, ומתנהל הליך משפטי למינוי אפוטרופוס לגוף.

מהדוחות הרפואיים עולה, כי הקטינה הגיעה לבית-החולים במצב גופני ירוד ביותר. עו"ס לחוק הנוער בלוד מתארת כי ראתה **"שאריות אדם"**. הרושם הקליני היה של הזנחה, מדולדלות, סימני חבלה מרובים וקשיי הליכה. הקטינה הייתה רזה מאוד ועצמותיה בלטו, ניכר חסר תזונתי, כאבים בפה וקושי באכילת מוצקים ובליעת נוזלים. הקטינה סיפרה לצוות שהייתה אוכלת רק כשאחיה היו מעבירים לה אוכל מתחת לדלת, בחדר הנעול בו שהתה. פניה היו נפוחות עם כוויות ומוגלה מפציעות שלא טופלו, גפיה מעוותים משברים שלא אוחו כראוי,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 19-09-3296 מדינת ישראל נ' פלוני ואלמונית

וללא ציפורניים ברגליים שנעקרו. הקטינה הייתה מפוחדת, הלומה וטראומטית, מיעטה בתקשורת, וניכר כי אינה יודעת להתנהג כמו ילדה בגילה (כך, לדוגמה, לא ידעה כיצד לשחק במשחקים). אשפוז נמשך שבועיים, ומעבר לטיפול בחבלות, טופלה על-ידי דיאטנית ופיזיותרפיסטית, ונראה תחילתו של שינוי: הקטינה החלה לאכול, כשבתחילה גופה לא הצליח לעכל את כמויות המזון, היא העלתה כ- 15 ק"ג וכמעט הכפילה את משקל גופה, ובשחרורה קיבלה המלצות להמשך טיפול ומעקב רפואיים.

7. לאחר שחרורה מבית-החולים נקלטה במרכז חירום בו שהתה 4 חודשים, כאשר על גופה עדיין ניכרו סימנים וחבלות קשים והליכתה הייתה מסורבלת. המראה הכללי שלה היה מוזר ושונה, בין היתר בשל גזיזת שיערה באופן חריג, עם קרחות חלקיות. עם צמיחת שיערה השתפר המראה הכללי שלה. בשל קשי ההליכה, נשלחה להתייעצות רפואית אורטופדית, ונמצא כי זקוקה לטיפול פיזיותרפיה אינטנסיביים. קליטתה במרכז החירום היתה שקטה עם התנהלות חיובית, כשבתחילה ניקתה, מבלי שהתבקשה, את החדרים והמקלחות (כשהערכת עורכת התסקיר התנהלה כ"משרתת", כמו בבית הוריה). בתחילה שיחקה בעיקר עם הילדים הצעירים וביטאה געגועים לאחיה, וכן פחד מהוריה אשר חששה שיבואו לקחת אותה. ברמה החינוכית-לימודית תפקדה באופן תואם לגילה, והערכה פסיכולוגית הצביעה על פוטנציאל ויכולות שכליות תקניות, שהונמכו בשל עברה ובשל קשיים רגשיים משמעותיים. לצד האמור, עלו גם קשיים רבים, כשהגנה בקנאות על המרחב הפרטי שלה ובליחות התקשתה להירדם.

במרכז החירום הקטינה הצליחה לראשונה לדבר על האלימות שספגה מהוריה, **"ונדמה כי בשל עוצמת הפגיעה, החרדות התעוררו לא רק בשל חוויית הפגיעה מהדמויות ההוריות והאיום הנפשי, אלא גם כי הן מקושרות באופן ישיר לחוויה ההישרדותית, סביב האיום הקונרטי על גופה וחייה, בשל הפגיעה הפיזית הקשה, האלימות וההרעבה שעברה. נראה כי (לקטינה) אין בטחון בסיסי בקיומה. להבנתה, ומנסיון חייה, היא תלויה באנשים אשר יכולים להכחידה, בכל רגע..."** (עמ' 7). היא מביעה חשש מאימה אך בו זמנית כמהה לדמות אם, ואילו לגבי אביה, היא מוודאת שוב ושוב כי הוא רחוק ממנה.

8. בינואר 2020 נקלטה הקטינה בפנימייה טיפולית, שם היא שוהה עד היום. הצוות תיאר את התנהלותה הראשונית **"כחיה פצועה, פיזית והתנהגותית"**. בעת הגעתה לפנימייה מצבה הפיזי היה כה חריג, באופן שהצריך את הצוות לערוך תכנית הכנה לשאר החניכות. כיום הקטינה עדיין נושאת צלקות פיזיות ישנות של כוויות בפניה, גפיים עקומות, וסובלת מקושי וכאב הקשור לאצבעות וציפורני רגליה. עלתה אפשרות לביצוע ניתוחים פלסטיים, אך הליך זה אינו מתקדם היות ולקטינה אין תעודת זהות או ביטוח רפואי (ונטען כי הוריה סירבו לאשר זאת). מצבה האקדמי בלימודים טוב יחסית, היא שומרת על היגיינה אישית

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 19-09-3296 מדינת ישראל נ' פלוני ואלמונית

וסביבתית, אך מדווח על קשיים ביצירת קשרים. עורכת התסקיר מציינת, כי הפעם הראשונה שחגגו לה יום הולדת עם מסיבה, שירים ומתנות היתה בפנימייה, ונראה היה כי אינה מבינה את האירוע אך שמחה במהלכו.

9. הקשר עם בני משפחה הוא מועט. עם אחיה התקיימו מספר מפגשים, כשהיא חוותה קנאה עזה על כך שהם מצויים יחדיו בעוד היא מרוחקת לבדה. במהלך תקופה ארוכה לא יצאה לחופשות, ורק בסמוך לכתיבת התסקיר החלה לצאת לבית משפחה מארחת, כשהתנהלה באופן לא מותאם – שכן אינה יודעת מה הוא הקשר המתנהל בין ילד להוריו, וכן לא הכירה מגוון פונקציות של בני משפחה מורחבת – כגון סבא או דודה.

10. מאבחון פסיכולוגי שנערך לקטינה עולה חוויה הורית שלילית ומפחידה, וחוויה ביתית של זרות, ניכור והעדר רגשות, הבית הוא מקום דל ועני ללא אינטראקציה או דינמיקה חיובית. כל אחד מן התחומים הנדרשים להתפתחות תקינה של הקטינה ספג פגיעה קשה, נגרם לו נזק ממשי. הוריה חיבלו אנושות במרכיבי התפתחותה, צרכיה של הקטינה לא נראו ואף נרמסו על-ידם, ובהעדר תפקוד הורי תקין, נגרם לה נזק התפתחותי במישורים רבים של חייה.

11. להערכת גב' הראל, הקטינה מצויה במצב של פוסט טראומה מורכבת (CPTSD) בשל פגיעה קשה וממושכת בילדות (להבדיל ממצבי טראומה חד-פעמית). היא חווה חרדה, חודרנות ועוררות יתר, מגיבה באופן קשה ביותר כאשר היא מצויה לבד בחדר, מגלה חששות רבים מהעתיד, פיתחה דפוסי הימנעות וניתוק, סובלת מתחושת ערך ודימוי עצמי נמוכים ביותר ורגשי נחיתות, תחושת שוני וחריגות, קיימת פגיעה ביכולת ביצירת מערכות יחסים וקשרים בינאישיים, חווה כאב וסבל נפשי סביב דמות אימהית שכל-כך רוצה היתה שתהיה מיטיבה.

12. תכני תסקיר נפגעת העבירה הובאו בהרחבה, יחסית, על-מנת להמחיש את השלכות הזוועה שחווה הקטינה, וכן על-מנת להעניק לה באמצעות גזר-דין זה כבוד לכוחות הרבים שבה ותקווה להמשך חייה. אצטט שוב באופן ישיר את דבריה של גב' הראל, עורכת התסקיר, מסופו :

"סיפור חייה של (הקטינה) מסופר על-ידי עדים, ולא על-ידי הורים או קרובי משפחה אוהבים ודואגים. אנשים זרים, שכנים, עובדים סוציאליים, רופאים ואנשי מקצוע אחרים, כתבו ואמרו מילים רבות עליה. גם קיום ההליך המשפטי הנוכחי והחלטות כבוד בית המשפט, ממשיכים ונותנים מקום ונראות לחוויות הקשות שעברה, ומהווים חוליה נוספת בתהליך השיקום הממושך. וכך, כל האמירות והכתובים, כמו גם תסקיר נפגע זה, מתכנסים יחדיו, כתמונות ומילים, באלבום ילדות לא קיים של ילדה אבודה. יחדיו הם נותנים תוקף לסיפור חייה וקורותיה של (הקטינה), על-מנת שהפעם, צל ילדה שורדת זו ייראה וכן יישמע."

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 19-09-3296 מדינת ישראל נ' פלוני ואלמונית

תסקירי שירות המבחן

13. תסקיר בעניינו של הנאשם התקבל ביום 24.5.21 ממנו עולה, כי הנאשם כבן 54, שוהה כיום בתנאים מגבילים בבית משפחתו בלוד, וטרם מעצרו עבד כצבעי בעסק לנגרות. הנאשם בן למשפחה מרובת ילדים, כאשר אביו נישא ל – 12 נשים, הוא סיים 8 שנות לימוד ונשר על רקע הישגים לימודיים נמוכים. כשהיה בן 16 נישא לבת דודו, אזרחית ירדן, ונולדו להם 11 ילדים, בגילאים 16-33, כאשר הבן הצעיר נכה ומרותק למיטתו. הוא נישא לנאשמת בשנת 2013, ומסר כי הנאשמת הרתה ממנו לפני נישואיהם, וכך הקטינה נמסרה עם לידתה לגורמי הרווחה, עברה בין בית היתומים לבין ההורים ובני משפחה מורחבת וחזרה לבית היתומים. לפני כ- 5 שנים עברו להתגורר עם הקטינה שלושת ילדיהם המשותפים בלוד, כשחילק את ימי השבוע שווה בשווה בין נשותיו ומשפחותיו.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם משתף ברקע המשפחתי באופן מצומצם, נמנע להתייחס לקשיים וקונפליקטים הקשורים לנישואיו השניים, שעוררו התנגדות בקרב בני משפחה, בעיקר מצד אשתו הראשונה וילדיו, הכל לצד לחצים מצד הנאשמת להכיר באבהותו לקטינה, כאשר להבנת השירות קיימת אי וודאות בהיבט זה. נתונים אלה יכולים להסביר, בין יתר הגורמים, את מצבה של הקטינה ומעמדה הירוד במשפחה ואת ההתייחסות אליה.

אשר לביצוע העבירות כלפי הקטינה, טען כי גנבים שפרצו לביתו פגעו בבתו, והוא הכחיש את מעשי העבירות או כל תפקוד הורי לקוי. הנאשם הודה בעבירה של ריבוי נישואין, אך בלט כי אינו רואה בכך פסול.

בשיחה הנוכחית עמו, השירות התרשם מקשייו הבולטים של הנאשם לבחון את נסיבות חייו, תפקודו והאישומים בהם הורשע, כשנטה לטשטש את בחירותיו ולהשליך אחריות למצבו על גורמים או נסיבות חיצוניות. בנוסף, השירות התרשם מפער משמעותי בין תיאוריו, והעמדות שביטא השוללות התנהגות אלימה ומזניחה, לבין מעשיו בפועל, כאשר ברקע ניתוק רגשי, ריחוק והיעדר אמפתיה לקטינה.

ממידע תקופתי שהועבר על-ידי שירותי הרווחה עולה, כי טרם האירועים שתוארו בכתב האישום המשפחה הייתה מטופלת במחלקה בנושא סידור שלושת ילדיהם במעונות, כאשר עלה בעבר חשד לאלימות כלפי הילדה שנולדה לאחר הקטינה, ובאשר לקטינה, עלה כי גורמי הרווחה לא ידעו על קיומה עד לחשיפת האירועים.

לאחר מעצר הנאשמים, הועברה הקטינה לטיפול רפואי בבית-חולים ואחיה הוצאו למרכזי חירום חסויים. הועברו דיווחים מבית-החולים לשירותי הרווחה, כי במהלך אשפוזו של הקטינה נעשו ניסיונות של עובדי בית-החולים המשתייכים למשפחה המורחבת של הנאשם, להיכנס לחדרה ולשוחח עמה, ולעיין בתיקה הרפואי. מדיווחי מרכזי החירום עלה, כי כל ילדי המשפחה תיארו אלימות קשה וחריגה מאוד שחוו מהנאשמים, ובפרט כלפי הקטינה, כפי שבא לידי ביטוי בכתב האישום. כיום, שלושת הילדים מסודרים במסגרת אומנה במשפחה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 19-09-3296 מדינת ישראל נ' פלוני ואלמונית

המורחבת, וכפי שעלה מתסקיר הקורבן, הקטינה מטופלת בסידור חוץ בתי במישורי הרפואה, הנפש והחברה, אינה בקשר עם הנאשמים ואינה מבטאת רצון בכך. עיון בתסקיר מעלה תמונה מורכבת באשר להתנהלותו של הנאשם וקשייו לשתף פעולה מול שירותי הרווחה בלוד, כשעלו דיווחים אודות התנהגות תוקפנית, דרשנית, מאיימת ומטרידה, והוא מתקשה לקבל את הגבולות שהוצבו בפניו באשר להימנעות מקשר עם ילדיו השוהים באומנה אצל דודתם. עוד נמסר מגורמי הטיפול, כי הנאשם נוטה להאשים במצב ילדיו, אינו לוקח אחריות ולו ראשונית על הפגיעה בהם, ומחזיק בעמדה השוללת צרכים טיפוליים בהיבט ההורי והמשפחתי, תוך ניסיון מתמשך ומגמתי מצדו לצמצם מעורבות שירותי הרווחה, כשאינו ער להשלכות המעכבות והמכשילות של התנהלותו.

בהערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום צוין, כי הנאשם התנהל לאורך השנים באופן הימנעותי ומנותק במצבי דחק וקושי בחייו, כשהוא עסוק בעצמו ובצרכיו, נוקט באלימות ותוקפנות כאשר צרכיו אינם נענים, ומשליך נסיבות חייו ומצבו על גורמים חיצוניים. עם נישואיו השניים והקמת משפחה נוספת, החלו להתעורר קונפליקטים ומתחים בתוך המשפחה, כאשר נסיבות לידת בתו, הקטינה, ואי הוודאות לגבי אבהותו, יצרו חוסר יציבות וניכור ביחסו כלפי הקטינה, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בנטישתה של הקטינה בעבר, ובשהייתה רבת השנים במוסדות חוץ ביתיים טרם ביצוע העבירות.

השירות התרשם כי טרם המעצר, הנאשם התמודד עם ריבוי משימות ולחצים, כשהוא מאופיין בסף תסכול נמוך ותוקפנות, דימוי עצמי נמוך, חסכים רגשיים, היעדר דמות אב מעורבת בחייו, הפנים עמדות בעייתיות כלפי הוראות החוק והממסד, בעל תפקוד הורי לקוי, עמדות פאסיביות ומרצות ביחסיו עם הנאשמת.

להערכת שירות המבחן, קיים סיכון להמשך התנהגות פוגענית ומחבלת בקשר עם ילדיו הקטינים, בדגש על היעדר הכרה או יכולת להתייחס למשמעות והשלכות התנהגותו על מצב ילדיו. כגורמי סיכוי נשקל היעדר מעורבות פלילית משמעותית ותפקוד תעסוקתי תקין. לנוכח כל המתואר הומלץ על הטלת עונש מוחשי ומשמעותי, שיציב גבול להישנות התנהגותו הפוגענית, ויבסס הרתעה כלפיו.

14. תסקיר בעניינה של הנאשמת התקבל ביום 10.6.21, ממנו עולה כי הנאשמת בת 38, טרם מעצרה התגוררה בלוד עם הנאשם וילדיהם ולא עבדה. סיימה לימודי תואר ראשון במנהל עסקים בטול כרם, ולאחר מכן עברה להתגורר ברמאללה, שם הכירה את הנאשם והרתה ממנו טרם נישואיהם. הנאשמת מסרה כי שהייתה בישראל הוסדרה לסירוגין באמצעות אישורי שהייה זמניים. תיארה העדר גורמי תמיכה משפחתיים בישראל, למעט אחותה המתגוררת בלוד.

הנאשמת מסרה, שלידת הקטינה מחוץ לנישואין וקשייה בהסדרת מעמדה ורישומה של הילדה כדין, לצד לחצים והאשמות כלפיה וכלפי הנאשם והטלת ספק באשר לאבהותו, יצרו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 19-09-3296 מדינת ישראל נ' פלוני ואלמונית

אצלה חוויית תסכול מתמשכת וצבירה של כעס ורגשות שליליים עמם התקשתה להתמודד, ולהערכת השירות השליכה אותם כלפי הקטינה.

במסגרת הליך המעצר הנאשמת היתה ממוקדמת במצוקת מעצרה ובניתוק משגרת חייה וילדיה, התקשתה להעמיק בדפוסייה ההוריים ולא הכירה בהתנהגותה הפוגענית, התקשתה לבטא אמפתיה, וסירבה להשתלב בטיפול במסגרת המעצר באופן שלא איפשר בחינה של המוקדים שעמדו בבסיס התנהלותה.

במפגש הנוכחי עמה, ובהתאמה להודאתה במעשים, הכירה הנאשמת בהתנהגותה האלימה והפוגענית כלפי הקטינה, וביטאה צער וכאב לתוצאות הקשות של התנהגותה האלימה. שללה התנהגות אלימה מצדה כלפי ילדיה האחרים, תיארה חוסר וויסות כלפי הקטינה, בתה הבכורה, וייחסה זאת למורכבות הקשורה בנסיבות הריונה מחוץ למסגרת הנישואין, ולידת הקטינה ללא רישום פורמלי. כן מסרה על אודות לחצים מהסביבה המשפחתית, אשר בחווייתה היוו גורמים מסיתים נגדה ונגד הקטינה, והעלו ספקות באשר לאבהותו של הנאשם לקטינה.

הנאשמת ביטאה דאגה וגעגועים לילדיה, כשניכר כי עודנה חווה משבר נוכח הריחוק מהם, וביטאה רצון לחזור להיות מעורבת בחייהם. בתיאום עם העו"ס קיימה שיחות טלפוניות עם ילדיה האחרים השוהים באומנה אצל אחותה. מסרה, כי אינה יודעת פרטים אודות מצבה של הקטינה, מבינה כי היא בטיפול בהשגחת גורמי הרווחה, והביעה דאגה וגעגועים אליה. כיום, משתתפת בפרויקט חינוך, מביעה מוטיבציה לטיפול ולהדרכה הורית.

להערכת שירות המבחן, הנאשמת צברה תחושות כעס ותסכול, לצד תחושות שליליות כלפי הקטינה באופן שיצר ניכור מצדה כלפי הקטינה, כך שהשליכה אחריות למצבה על בתה וניתוק ממשמעות התנהלותה כלפיה. זאת, לצד קשיים בוויסות רגשות עד לכדי התנהלות אלימה הבאה לידי ביטוי במתואר בכתב האישום, ולקיומם של דפוסים אלימים בהתנהלותה במסגרת המשפחתית. כל אלה עומדים בבסיס הערכה כי קיים סיכון להישנות התנהגות אלימה כלפי ילדיה, ובפרט כנגד הקטינה.

כגורמי סיכוי לשיקום הובאו בחשבון היעדר עבר הפלילי, השינוי הראשוני בעמדתה והכרתה בהתנהגותה האלימה והפוגענית כלפי הקטינה, ובקשתה להיעזר בטיפול.

לאור חומרת העבירות, הפגיעה והנוק אשר גרמה לקטינה, הומלץ על הטלת מאסר שיחדד עבורה את הבנת חומרת התנהגותה וההשלכות על בתה ועל כל בני המשפחה. בשיקולי תקופת המאסר הומלץ לקחת בחשבון את לקיחת האחריות על מעשיה, מודעות לחומרתן, תחושות חרטה וצער, וקיומה של מוטיבציה ראשונית לערוך שינוי בהתנהגותה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 19-09-3296 מדינת ישראל נ' פלוני ואלמונית

ראיות לעונש

15. מטעם התביעה, הוגש גיליון רישום פלילי בעניינו של הנאשם (ע/1), ממנו עולה כי לחובתו הרשעה משנת 2008 מבית-משפט השלום ברמלה בגין עבירה של החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית, והוטל עליו עונש מאסר על-תנאי וקנס.

טיעוני הצדדים

16. ב"כ המאשימה הדגישה, כי הצפייה בסרטון (ת/1) העניק מבט חטוף לאותו גיהנום שעברה הקטינה במסגרת שהותה בבית, בו ניתן לראות את רזונה, כשהיא כפותה בחבלים ושוכבת בצרכיה, בוכה בקול חלש וקוראת לאמה.

הנאשמים לא התנהגו כהורים, אלא השחיתו את נפשה ואת ילדותה, ומחקו את הקיום שלה כאדם וכילדה. הנאשמים התייחסו לקטינה כאל חפץ, איבדו כל צלם אנוש, התנהגו אליה באכזריות וגרמו לה לצלקות לכל חייה.

ב"כ המאשימה היפנתה לתסקיר נפגעת העבירה, וביקשה שיינתן משקל משמעותי מאוד לנפגעת העבירה, לקולה ולכאבה. בעת האירועים המתוארים בכתב האישום, הקטינה הייתה כבת 6, והיום כבת 8. כתב האישום כולל תיאורים של זוועות שעברה הקטינה במהלך שנה בבית הוריה. מדובר בהתעללות שכוונה כלפי ילדה אחת בלבד, באופן אינטנסיבי והתאפיינה באכזריות רבה.

בכתב האישום מתוארים אירועים שעולים על כל דימיון ומלמדים על אכזריות, כשהתעללות כללה מניעת אוכל וטיפולים רפואיים, הותרה במשך שעות רבות לבדה בבית, קשירות וכפיתה במשך שעות, וגרימת חבלות רבות. האישום הראשון כולל ארבעה אירועים, כל אחד מהם אכזרי יותר מקודמו, שכתוצאה מהם נגרמו לקטינה חבלות קשות.

האישום השני מתאר אירוע במהלכו עברה הקטינה עינוי מתמשך במשך כמעט יומיים, אירוע שהתחיל במשחק לאחריו נענשה בחומרה. הנאשם לא חס עליה, קשר ותקף אותה, שרף את כף ידה, הסתייע באחיה הקטן כדי להביא לו חבלים, והרים אותה כאילו מדובר בחפץ, שם אותה בחדרה על השטיח. נקודת אור קטנה ניתן לראות בכך שהנאשמת התירה את הקשרים מעל הקטינה, אלא שהזוועות לא נגמרו בכך. הנאשם לא חס על הקטינה, שוב קשר אותה והותיר אותה בחדרה. הזוועות נמשכו גם למחרת בבוקר, כאשר הנאשמים הגיעו לחדר וראו שהקטינה אינה קשורה, קשרו אותה שוב, הנאשם לקח אותה לשירותים, הותיר אותה שם, הוריד את מפקס החשמל, בעוד הנאשמים ו שלושת ילדיהם, אחיה של הקטינה, יצאו לבילוי. הקטינה, שאיש לא ידע על קיומה, התגלתה רק בשעה שש לערך, לאור תושייתו של שכן, ששמע זעקות מהבית, אז הגיעו שוטרים.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 19-09-3296 מדינת ישראל נ' פלוני ואלמונית

לאחר האירוע הקטינה הגיעה לבית-חולים כשהיא חבולה בכל גופה, משקלה היה 18 ק"ג, והיא סבלה משברים ומדלדול שרירים ברגליים, כשהצוות הטיפולי תיאר את הקטינה כחיה פצועה פיזית והתנהגותית. העו"ס שפגשה את הקטינה בבית-החולים תיארה אותה כשאריות אדם.

במעשיהם, הנאשמים פגעו קשות בקטינה בכל היבט אפשרי: בגופה, בנפשה, בביטחונה האישי, בעיצוב אישיותה ובחלומה למשפחה שהתנפץ. העובדה שהנאשמים במשך שנה לא חדלו ממעשיהם, יש בה כדי להעיד על התכנון. מעשיהם של הנאשמים היו עלולים להוביל למוות או לגרום לנזק רפואי פיזי בלתי הפיך, כשמהתסקיר ניתן ללמוד על הנזקים, לרבות ההתפתחותיים מהם סובלת הקטינה וההשלכות ארוכות הטווח על חייה. ב"כ המאשימה עתרה למתחם עונש הולם בעניינו של הנאשם שנע בין 11-15 שנות מאסר, ולגבי הנאשמת טענה למתחם עונש הולם שנע בין 10 – 14 שנות מאסר, וכן טענה למתחמי ענישה בעבירות הנלוות.

באשר לגזירת הדין, הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם תוך שציינה כי המדובר בעבר ישן, אך הדגישה, כי גם אם הוא הודה במעשים בבית-המשפט, עיון בתסקיר מלמד על דפוסי האלימים, עמדות נוקשות לפיהן הוא משליך את האחריות על גורמים ונסיבות אחרות וקיומו של סיכון להמשך התנהגות פוגענית.

הנאשמת נעדרת עבר פלילי, לקחה אחריות בשירות המבחן, מכירה בהתנהגות האלימה והפוגענית כלפי בתה, ומביעה מוטיבציה ראשונית לטיפול.

ב"כ המאשימה עתרה להחמיר בעונשם של הנאשמים בשל הצורך בהרתעת הרבים והיחיד ובהיעדר הליך שיקומי מספק או נסיבות חיים קשות וחריגות.

על כן, עתרה להשית על הנאשם עונש המצוי ברף העליון של המתחם העומד על 15 שנות מאסר, ובאשר לנאשמת עתרה למקם את עונשה בשליש התחתון של המתחם ולהעמידו על כ – 11 שנות מאסר בפועל – בנוסף לפיצוי משמעותי למתלוננת, ומאסרים על תנאי לרבות בהתייחס לעבירות הנלוות.

17. ב"כ הנאשם הדגיש כי אינו מקל ראש במעשים, אך לפי "שיטת התקדים" אין כל בסיס לעתירת המאשימה. לשיטתו, יש לקבוע מתחם שנע בין תקופת מאסר קצרה ועד 3 שנות מאסר.

באשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות הסכים, כי העובדה שהנאשמים הם הוריה של הקטינה מהווה נסיבה מחמירה, אלא, שהמדובר במעשים לא מתוכננים, כאשר רב הנסתר על הגלוי, ועד היום לא ברורים המניעים למעשי הנאשם. הנאשם לא נקט באלימות כלפי מי מילדיו האחרים, כך שלא ניתן לקבוע שהמדובר בהתנהגות המאפיינת אותו כהורה. ילדיו האחרים גדלו בסביבה תומכת ואוהבת והם זקוקים להורות המיטיבה שלו גם בעתיד.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 19-09-3296 מדינת ישראל נ' פלוני ואלמונית

לגישתו, התוצאה של האלימות כלפי הקטינה שנויה במחלוקת, שכן כל הנזקים המתוארים בתסקיר נפגעת העבירה לא הוכחו. אשר לתדירות המעשים, חזר על כך שר הנסתר על הגלוי, ואין למעשים אחיזה סביב מועד מסוים, אלא הם "כלליים". עוד טען, שמעשי האלימות לא לוו בחומרה מיוחדת, אין בתיק חוות דעת על מצב רפואי או נפשי, או בדיקה שעברה הקטינה ואין גיבוי בראיות כדי לבסס את הטענה שמדובר במקרה התעללות חריג.

אשר לתסקיר נפגעת העבירה, טען "שאינו שווה את הנייר שכתוב עליו", אלא המדובר ב"מחקר אקדמי" על אודות הקטינה, והוא עתר לפסול אותו על הסף.

ב"כ הנאשם חלק על גישת המאשימה לפיה מצבו של הנאשם חמור יותר מזה של האם, שכן אמא תמיד נמצאת במעמד גבוה יותר ביחס לילדים.

הנאשם הודה במיוחס לו והרכין ראש בפני בית-המשפט, ויש לכך חשיבות גם בהקשר של לקיחת האחריות. הנאשם הצטער על מעשיו, הוא ממשיך לגדל 17 ילדים קטנים וקטינים, ולכן אין מקום להרחיק אותו אל מאחורי סורג וברח לתקופה ממושכת ולגרום סבל לאנשים נוספים.

טען, שההודאה מחייבת למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם והוסיף, כי הנאשם היה נתון במעצר כ- 7 חודשים, לאחר מכן שוחרר ל"מעצר בית מלא" בדרום ללא איזוק למשך שנה, ורק לאחרונה הותר לו לחזור ללוד ולצאת לעבודה. הגבלת החירות הביאה את הנאשם למצב כלכלי קשה מאוד שמשפיע גם על שאר ילדיו. לנאשם אין דפוסים עברייניים או אלימים, והתוקפנות המתוארת על-ידי שירות המבחן נבעה אך ורק מרצונו לפגוע את ילדיו. הנאשם מודע לכך שישלח למאסר, המחלוקת היא רק לגבי משך התקופה – ולאור כל האמור הוא מבקש להתחשב במצבו.

18. ב"כ הנאשמת גם הוא לא חלק על חומרת העבירות, אך הצטרף לגישה לפיה אין המדובר בתיק "מיוחד", וכן חלק על הטיעון לפיו יש לערוך הבחנה בין הנאשמים. לגישתו, רמת הענישה עומדת על פחות ממחצית העונש לו עתרה ב"כ המאשימה.

ב"כ הנאשמת טען, שלנאשמת מייחסים שני אירועים - האחד של סיכה רותחת שהניחה על לשונה של הקטינה, והשני של סכין רותחת ביד – אירועים המצויים בסמכות בית-המשפט שלום, כשהעונש יכול לנוע בין אי-הרשעה ועד למאסר של שנה ומחצה.

האירוע הנוסף עניינו בקשירת הקטינה, כאשר מצוין בכתב האישום שהנאשמת התירה את הקשר בפעם הראשונה. הנאשמת לא יכולה היתה להתנגד למעשה באותו הרגע, ובהזדמנות הראשונה סייעה לבתה ללא היסוס. חלקה של הנאשמת באירוע הקשירה הוא מעצם הנוכחות שלה, שלא מנעה ולא דיווחה, ועל כן, ביחס לנאשם, חלקה מינורי.

לעומת ב"כ הנאשם, ב"כ הנאשמת הסביר את מעשיה בכך שהקטינה נולדה מחוץ לנישואין, עוד לפני שהנאשמים התחתנו, וזה לא מקרי שהאלימות דווקא הופעלה כלפיה ולא על שלושת הילדים האחרים. הנאשמת ערביה, תושבת שטחים בלי אישור, אם לילדים שהתחתנה עם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 19-09-3296 מדינת ישראל נ' פלוני ואלמונית

הנאשם, שאלה נישואיו השניים, כשברקע התנגדות מצד המשפחה המורחבת – גם בשל לידתה של הקטינה מחוץ לנישואין. הנאשמת נלחמה כדי לא להותיר את הקטינה בבית היתומים ולהביא אותה לישראל, היא שולבה מיד בבית-ספר ולמדה עד ליום 30.6.19, קיבלה ציונים טובים ולא היה כל דיווח חריג לגביה.

על כן, טען למתחם עונש הולם שנע בין מאסר קצר ועד ל-3 שנות מאסר. ב"כ הנאשמת עתר להעמיד את העונש ברף התחתון של המתחם. מצבה הרפואי אינו טוב, משפחתה התפרקה והיא אינה רואה את ילדיה – אם כי כיום היא משוחחת איתם טלפונית. גם הקטינה שואלת על הוריה, ועל כן ייגרם לכל הילדים נזק עצום משהייתה הממושכת מאחורי סורג ובריח. הנאשמת הודתה במיוחס לה ולקחה אחריות מלאה על מעשיה, והביעה אמפתיה לקטינה, באופן שמועבר לקטינה מסר ברור וחשוב.

ב"כ הנאשמת טען לחריגה בשל שיקולי שיקום, שכן הנאשמת, שהיא תושבת שטחים, ביקשה מספר רב של פעמים לעבור הליך שיקום בכלא, הצליחה לעבור כמה קורסים, אך לא משלבים אותה בטיפול. ההליך המשפטי, הפרסום והמעצר שירתו את מטרות ההרתעה מבחינת הנאשמת.

לבסוף טען, כי באשר למצבה הרפואי של הקטינה, קיבל מידע שהיא במצב רפואי מצוין וחזרה לעצמה, ראוי היה להביא ראיות בעניין זה על-ידי מומחים, אך דבר זה לא נעשה.

19. בדברו לבית-המשפט, מסר הנאשם: **"אני מצטער על מה שקרה ואני רוצה לחזור איך שהייתי ורוצה להתקרב לילדים שלי לעבוד ולפרנס אותם, אני מבקש סליחה וגם רוצה לחבק את הילדה ושתייה עם אחים שלה"** (עמ' 93 לפרוטוקול).

בדבריה לבית-המשפט אמרה הנאשמת: **"כבר שנתיים אני בכלא, אני לא ראיתי את הילדים שלי, אני לא יודעת איך הם נראים, אני לא יודעת אם גדלו ואיך הם נראים עכשיו, אני לא ראיתי את הילדים שלי ואני רוצה לראות אותם, אני מאוד מצטערת על מה שקרה ואני לא יודעת איך זה קרה אבל אני מצטערת. בסוף בסוף אני רוצה לראות את הילדים שלי (בוכה)..."** היו לי בעיות עם המשפחה שלי. ההורים שלי לא קיבלו את הילדה. אני בכוח הבאתי את הילדה שלי מתאים להם לא מתאים להם, הבאתי אותה אלי הביתה. הכוונה שלי שהבת שלי תחייה איתי בבית שלי עם האחים שלה. אני הבאתי את הבת שלי אלי כדי שתחייה איתנו ולא להזיק לה. מה שקרה אני מאוד מאוד מצטערת. אני מקווה שהילדה תסלח לי. אני ביקשתי בכלא ללכת לטיפול, הדרכה לילדים ואני כל הזמן מבקשת מהעו"ס, אני רוצה להתקשר לילדים שלי לדבר עם (הקטינה) ואף אחד לא מאשר לי לראות איתם. אני מאוד מצטערת על כל מה שקרה, אני רוצה לפתוח דף חדש ולהתחיל חיים חדשים עם הילדים שלי" (עמ' 98-99 לפרוטוקול).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 19-09-3296 מדינת ישראל נ' פלוני ואלמונית

דיון והכרעה

20. מעשי ההתעללות והאלימות של הורים כלפי ילדתם בת ה-6, שבעטיים הורשעו הנאשמים, הם יוצאי דופן בחומרתם, אכזריים ומחרידים במהותם, וקשים ומזעזעים בתוצאותיהם. מעשים אלו הותירו ילדה רכה בשנים, שלא חטאה בדבר, חבולה בגוף ובנפש, בשל התנהגות סדיסטית שלא יכולה להיות לה כל סיבה הגיונית לצד הזנחה פושעת, מצידו של מי שאמור היה להעניק לה אהבה-שאינה-תלויה-בדבר ולהגן עליה. בנוסף לפגיעות הפיזיות והייסורים, הנאשמים-ההורים פגעו פגיעה אנושה בנפשה וברוחה של הקטינה, בתמימותה, באמונתה בסובבים אותה וביכולתה לשים מבטחה באנשים מבוגרים.

21. הערכים המוגנים בהם פגעו הנאשמים הם אוניברסליים וקבועים באמנת האו"ם בדבר זכויות הילד, שמדינת ישראל היא צד לה (כ"א 1038(31), 221, נחתמה על ידי ישראל ביום 3.7.90 ונכנסה לתוקף לאחר אשרורה ביום 2.11.91; להלן: "האמנה"). האמנה קובעת את אחריותה של המדינה לנקוט באמצעים המתאימים, לרבות באמצעות מעורבות שיפוטית, על-מנת להגן על ילד באשר הוא מפני אלימות גופנית או נפשית או התעללות, בשעה שהוא נתון בטיפול האפוטרופוס החוקי שלו (ראו, למשל, בסעיף 19 לאמנה).

22. באשר לחומרה המוסרית הטמונה בהתנהלותו של ההורה המתעלל בילדו, קבע בית-המשפט העליון:

" **פְּרַחֵם אָב עַל-בְּנֵים רַחֵם ה' עַל-יִרְאָיו** (תהילים, קג, יג). הנפש מזדעזעת כאשר הורה מתאכזר לילדיו 'ותחושתנו המוסרית מתקוממת נגד האכזריות שבהתנהגות מתנכרת זו'... מעשי התעללות בקטינים, כפי שמיוחסים למערער, יש בהם מימד חמור במיוחד. מימד זה בא לידי ביטוי בפן הבלתי מוסרי אשר מתנוסס מעל עבירה זו. זהו אותו פן אשר מזעזע את הנפש ומקומם את תחושתנו המוסרית. פן זה אינו נלווה לכל מעשי אלימות, והוא אשר מייחד את עבירת ההתעללות... על כן, מעשים שכאלו צריכים לגרור תגובה עונשית קשה ביותר, וחובה על בתי המשפט להכביד את ידיהם במקרים מעין אלו..." (מתוך: ע"פ 8554/09 פלוני נגד מדינת ישראל [18.1.10] – להלן: ע"פ 8554/09).

23. הפגיעה האנושה בערכים המוגנים נלמדת מניתוח הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות, כנדרש לפי סעיף 40ט(א) לחוק העונשין. כתב האישום מתאר מסכת מתמשכת וחריגה בחומרתה של התעללות, אלימות והזנחה של הנאשמים, הורים, כלפי בתם הקטינה במשך 10 חודשים ומחצה, בעת שהקטינה היתה בת 6 – 7 שנים.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 19-09-3296 מדינת ישראל נ' פלוני ואלמונית

למקרא כתב האישום עולה תמונה קשה, בלתי אפשרית להבנה, של ילדה דחויה ושאינה רצויה, אשר חיתה ללא זהות עד ליום שבו אנשי משטרה מצאו אותה קשורה, מתבוססת בצרכיה. הקטינה עברה טלטלות ומעברים בין בית יתומים לבית הנאשמים והמשפחה המורחבת וחוזר חלילה, עד אשר "זכתה" לעבור עם הוריה לישראל. אלא, שבמקום לקבל חום, אהבה ויציבות – ולו כפיצוי עבור אותן שנים אבודות, הקטינה חיתה בגיהינום של ממש בביתה, כשהפוגעים בה הם בשר מבשרה, אלו שהולידו אותה.

24. אמנם, אין המדובר באירועים מתוכננים באופן מובהק, אך נתון זה אינו מקהה מחומרת

המעשים החמורים והחריגים שנעשו בקטינה.

כך, למשל, מתוארת באישום הראשון הזנחה מתמשכת בכך שהנאשמים מנעו מהקטינה מזון באופן שגרם לה לתת-תזונה קשה, לא שמרו על היגיינת הגוף של הקטינה ולא דאגו לה לטיפולים רפואיים, הותירו אותה שעות רבות ללא השגחה בבית, כשההזנחה לבדה גרמה לה לחבלות חמורות. אזכיר, כי הקטינה הגיעה לבית-החולים, במשקל של 18 ק"ג בלבד, בעת שהיתה כבת 7 שנים, נתון שדי בו כדי להבין את עוצמת ההזנחה הפושעת של הנאשמים.

באירוע בו נעשה שימוש בסיכה רותחת, הנאשמת היא הדומיננטית, כאשר באופן בלתי מובן, נטלה הנאשמת סיכה ארוכה, חיממה חלק ממנה בכיריים, והניחה אותה על לשונה של הקטינה, שמיררה בבכי ובתחנונים לאמה על-מנת להניא אותה מלבצע את הפעולה האכזרית. הנאשם התעורר משנתו בשל הצעקות, אך חזר לישון ולא עשה דבר. כאילו לא די בכך, הנאשמת המשיכה וסטרה על לחיה של הקטינה. לקטינה נגרמו נפיחות בלשון וכוויה, כאשר לא יכולה להיות סיבה בעולם שתצדיק מעשה כה אכזרי כלפי ילדה רכה בשנים.

הדברים נכונים גם לגבי האירוע השני, במהלכו הנאשמת היתה הדומיננטית, כאשר בשל סיבה של מה בכך, מעין "משחק" של הורדת מתג התאורה לסירוגין, הקטינה ספגה עונש אכזרי מאת אימה, אשר נטלה סכין גדולה וחיממה אותה על הכיריים, ניגשה אל הקטינה כשהסכין רותחת ואחזה בחוזקה בידיה של הקטינה, שהתחננה לסליחתה. הנאשמת הניחה את הסכין הרותחת על פיה של הקטינה, על לשונה ועל ידה, עד אשר גרמה לה לכוויות – כוויות שהותירו צלקות פיזיות ונפשיות בקטינה.

האב הנאשם הוא הדומיננטי באירועים הבאים, אשר החלו בכך שהוא סטר בעוצמה רבה על פניה של הקטינה, תוך הותרת סימן.

קשה לדמיין את האירוע הרביעי, במהלכו נטל הנאשם סכין ארוכה, ניגש אל הקטינה, פנה אליה והורה לה לא לזוז, אחז בראשה בחוזקה, הניף את הסכין לעבר החלק האחורי של אוזנה ופצע אותה, כשלקטינה נגרם פצע מדמם. למקרא הדברים, ניתן להבין את חששה של הקטינה מכך שאביה ישוב לקחתה, ואת הביטחון היחסי מהידיעה שכיום הוא מרוחק ממנה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 19-09-3296 מדינת ישראל נ' פלוני ואלמונית

25. אך בכך לא תמו תלאותיה של הקטינה, ובאישום השני מתואר מקרה שהתמשך על פני שעות רבות. הקטינה שיחקה בשלט המזגן, והנאשם דרש מבנו, קטין כבן 5, להביא לו חבל. הנאשם קשר את הקטינה, כשהוא מצמיד את ידיה האחת לשניה וגם את רגליה, וכרך את החבל גם מסביב לצווארה.

הנאשמת צפתה במעשי הנאשם.

הנאשם לא הסתפק בכך, הוציא מכיסו מצית, הדליקה ושרף את כף ידה של הקטינה, עד אשר נגרמו לה כוויות, סטר על פניה, הרים אותה כשהיא כפותה ונשא אותה לחדר השינה. כפי שהדגישו ב"כ המאשימה וב"כ הנאשמת, בשלב מסוים הנאשמת נכנסה לחדר, התירה את החבל בסכין, שחררה את הקטינה וזרקה את החבל מהחלון. כשהנאשם הבחין שהקטינה אינה כפותה, נטל חבל נוסף וכפת אותה בשנית והותיר אותה על רצפת החדר. במהלך הלילה, הצליחה הקטינה להתיר את החבל.

למחרת, בשעת צהריים, נגשו הנאשמים אל החדר והבחינו כי הקטינה אינה כפותה, אז הנאשם נטל חבל וכפת אותה, כך את החבל גם מסביב לצווארה, כשראשה של הקטינה מכופף לעבר ידיה ורגליה מקופלות. הנאשם נשא והניח את הקטינה בחדר השירותים כשהיא כפותה.

הנאשמת צפתה במעשיו של הנאשם בזמן שקשר את הקטינה, וכן ליוותה אותו כשנשא והניח את הקטינה בשירותים.

הנאשם סגר את הדלת והותיר את הקטינה כפותה. הנאשמים עזבו את הבית עם ילדיהם למטרת בילוי בחוף הים (!!), בעוד הקטינה נותרה כלואה בשירותים. הוריה הם לא אלו שהצילו אותה; כמה שעות לאחר מכן, התקבל דיווח במשטרה בעקבות צעקות בלתי פוסקות של הקטינה, וכשהגיעו השוטרים מצאו אותה כשהיא כפותה בשירותים ומתבוססת בצרכיה. במהלך העדויות שנשמעו וכן מהסרטון ניתן היה להתרשם מהזעזוע וההלם שאחז באנשי המשטרה, והם הצליחו להתיר את הקשרים כעבור זמן ממושך ובאמצעות סכין. כתוצאה ממעשים אלו נגרמו לקטינה נזקים פיסיים – ובין השאר פצעי כוויות ופצעי שפשוף.

26. נראה, שהמעשים שבוצעו בקטינה היו עלולים להסתיים אף בפציעות חמורות מאלה שנגרמו לה. הנזקים שנגרמו בפועל מפורטים ברשימה מפורטת וקשה לקריאה וכוללים, בין השאר: תת-תזונה קשה, רזון, דלדול ניכר של שרירי הירכיים, חוסר הגיינה וזיהומים, שברים ופצעים בחלקי גוף שונים ובשלבי החלמה שונים. הנזקים הנפשיים פורטו בהרחבה בתסקיר הקורבן, ולצד אלו הניכרים כיום יוותרו כצלקות בלתי ניתנות לריפוי אשר ילוו את הקטינה אשר סבלה מהתעללות ואלימות בשלבי התפתחותה הקריטיים, ומאובחנת כסובלת מפוסט טראומה מורכבת.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 19-09-3296 מדינת ישראל נ' פלוני ואלמונית

27. אמנם המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה נמוך יותר בעניינה של הנאשמת, בשל מעורבותה באישום השני, כשבשלב מסוים היא חסה על הקטינה והתירה אותה מכפיתת החבל. אני מקבלת את גישת ב"כ הנאשם, לפיה אין מקום לאבחן בין הנאשמים בכל הקשור לקביעת מתחם העונש ההולם. גם אם באישום השני עולה דומיננטיות של הנאשם אשר קשר וכפת את הקטינה, הרי שהנאשמת היתה למצער עדה ולעיתים גם שותפה לזוועה שהתרחשה. האם אמנם הפגינה אמפתיה מסוימת כלפי ילדתה בהתרת החבל והשלכתו, אך בהמשך, למחרת בצהריים, צפתה במעשיו של הנאשם בעודו כופת שוב את בתם, וליוותה אותו לשירותים כשנשא לשם את הקטינה. הנאשמת לא עשתה דבר נוסף כדי למנוע את המשך הזוועה, אלא יצאה עם הנאשם וילדיהם האחרים לבילוי משפחתי בים, כשבתה נותרה כלואה, כפותה וחבולה בחדר השירותים. לכך יש להוסיף את שני האירועים המקדימים, בהם הנאשמת היתה המבצעת הדומיננטית, ולא היססה מלנהוג באכזריות כלפי בתה לבדה. כך לא נוהג הורה שחם על ילדו; כך לא נוהג הורה שדואג ואוהב את ילדו.

28. בפסיקת בית-המשפט העליון עולה מסר ברור בדבר הצורך בענישה מוחשית למי שמעז לנהוג באופן אכזרי ומשפיל כלפי מי שאמורים להיות לו היקרים מכל:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג... נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבת האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה..." (ראו: ע"פ 6758/07 פלוני נגד מדינת ישראל [11.10.07], פסקה 7).

וכן:

"כפי שנקבע לא אחת, המסר העונשי, בגין ביצוע עבירות אלימות קשות על ידי הורה, אב או אם, כלפי ילדו, חייב להיות חד ונוקב. על מסר זה לבטא את סלידתה של החברה ממעשים כגון אלה, הנעשים על ידי מי שאמור לדאוג לשלומן, לרווחתו ולשלמות גופו של הילד (ראו בע"פ 6833/16 מדינת ישראל נ' פלונית [28.6.2017], פסקה 13).

29. ההיסטוריה החקיקתית של סעיף 368 לחוק גם היא משליכה על שיקולי הענישה הרלבנטיים, ולעניין זה ראוי להביא את דבריה של כב' השופטת ביניש (כתוארה דאז) מתוך ע"פ 4596/98 פלונית נגד מדינת ישראל [25.1.00]:

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 19-09-3296 מדינת ישראל נ' פלוני ואלמונית

"תיקון החוק אשר במסגרתו הוחק סעיף 368ג, מבטא מגמה חברתית שהתפתחה במיוחד בתקופה שקדמה לחקיקת התיקון. המודעות החברתית הגוברת לחומרת התופעה של פגיעה בקטינים ובחסרי ישע ולהיקפה, הניעה את המחוקק הישראלי להחמיר עם מבצעים של מעשים אלה. מודעות זו גרמה להגברת המאבק בתופעות שליליות מהסוג האמור לא רק בישראל אלא גם במדינות אחרות. על רקע זה, ועל-פי לשונו של הסעיף, אין ספק כי תכליתו האחת היא להגן על קטינים ועל חסרי ישע מפני הפגיעות שהם חשופים להן." (שם, בעמ' 167).

30. עיינתי בפסיקה שהוצגה על-ידי ב"כ הצדדים ובפסיקה נוספת, כשיאמר כבר, כי כל מסכת התעללות של הורה כלפי ילדו קשה יותר לקריאה ולהשוואה, וברי כי קיים מנעד בעונשי המאסר בפועל שהוטלו בהתאם לאופי ההתעללות והאלימות, משכה של המסכת הקשה וגיל הקורבנות. אפרט את פסקי-דין המרכזיים ששימשו בסיס לקביעת מתחם העונש ההולם :

בע"פ 4732/10 **מדינת ישראל נגד פלוני וערעור שכנגד** [2.1.12] נדון עניינו של מי שהורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, תקיפה בנסיבות מחמירות, התעללות בקטין, תקיפת קטין, השארת ילד ללא השגחה, איומים, ושהייה בלתי חוקית. באירוע הראשון, על רקע כעסו של המשיב שהטרידו את מנוחתו, שאל שניים מילדיו, בני ארבע ושש שנים באותה התקופה, האם הם מעדיפים להיענש באמצעות מקל או גז. בהמשך, לקח את ידיהם והניח אותם על להבה בוערת בכיריים שבמטבח, ולאחר מכן עזב המשיב את הבית והשאיר את ילדיו לבד כשהם בוכים ונאנקים מכאב. הילדים חולצו על ידי השכנים והובעלו לקופת החולים ולאחר מכן לבית-חולים בו אושפזו למשך מספר ימים, כשהם סובלים מכוויות בדרגה שניה בידיהם. באירוע השני, הכה המשיב את שני ילדיו – בני שלוש וחמש שנים באותה התקופה, וגרם להם חבלות כיוון שהפריעו את מנוחתו. בנוסף, במועד אחר זרק המשיב כוס לעבר אשתו והכה אותה באגרופים בכל חלקי גופה במספר הזדמנויות. באחד הערבים בהם הכה את אשתו, בעט המשיב בשני ילדיו והכריח אותם ללכת לישון. במועד נוסף, איים על אשתו שישרוף אותה ואת הילדים באמצעות בלוני הגז בבית, וכן פתח את ברז הגז. בית-המשפט המחוזי הטיל על המשיב, אשר בשונה מעניינו לחובתו עבר פלילי, והוא לא נטל אחריות ולא הביע חרטה על מעשיו, חמש שנות מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה, וערעור המדינה על קולת העונש התקבל, כך שהעונש הוחמר לשבע שנות מאסר בפועל.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 19-09-3296 מדינת ישראל נ' פלוני ואלמונית

ע"פ 8543/10 **פלוני נגד מדינת ישראל** [6.3.13]: עניינו במערער, אשר הורשע לאחר הליך ניהול הוכחות בכתב אישום אשר כלל שישה אישומים, ובעבירות של התעללות בקטין, תקיפת קטין על ידי אחראי, חבלה בכוונה מחמירה ושהיה בלתי חוקית בארץ. על פי עובדות כתב האישום, לאורך תקופה של כשנתיים, התעלל המערער בשתי בנותיו, אשר היו בגילאי 8 ו-10 בתחילת התקופה.

על-פי עובדות ששת האישומים, הכה המערער את בנותיו בכל חלקי גופן בידיו, ברגליו ובאמצעות מקל במבוק, קשר את ידיה ורגליה של אחת מבנותיו, הכה אותה והכריח אותה לקפוץ בבית בעודה קשורה וכן חישמל אותה באמצעות כבל חשמל. בהמשך, קשר המערער את הבנות לשולחן ועזב את הבית כשהוא מותיר אותן קשורות ללא אוכל ומים למשך מספר שעות, בשעה שבשל צום הרמדאן לא אכלו דבר במשך כל היום. כתוצאה מהמעשים נגרם לאחת הבנות קרע בכבד, לבת השנייה נגרמה אי ספיקת כליות חריפה, ובכל חלקי גופן של שתיהן נמצאו פצעי שפשוף, המטומות וסימני חבלה, והן אושפזו בבית חולים. באירוע אחר, לאחר שחשד כי גנבה נגן MP3, גזר המערער את שיערה של בתו, קשר את ידיה ורגליה, הכניס אותה לאמבטיה מלאה מים, וחישמל אותה באמצעות כבל חשמלי שהכניס למים. באירוע שלישי, לאחר שסבר כי אחת מבנותיו שיקרה לו, הכה אותה המערער באמצעות מגב בכל חלקי גופה ובעט בה עד שנפלה ונחבלה ואת הבת השנייה הכה באותו האופן. באירוע נוסף, לאחר שכעס על בנותיו משום שהתעכבו לחזור הביתה, הכניס אותן המערער לאמבטיה מלאה מים, וחישמל אותן באמצעות כבל חשמלי. באירוע חמישי, גזר המערער את שיערה של בתו באמצעות מספריים לאחר שקיבלה ציון נמוך במתמטיקה. באירוע האחרון, קשר המערער את בתו והכה אותה באמצעות אלה בכל חלקי גופה, וגרם לה לחבלות לאחר שכעס על שנכשלה בבחינה. בית המשפט המחוזי השית על המערער עונש של 12 שנות מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש התקבל ועונש המאסר הופחת ל-9 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון ציין כי למרות חומרת העבירות, העונש שהושת על המערער בנסיבות העניין חורג ממתחם הענישה המקובל לעבירות מהסוג שביצע.

ע"פ 6833/16 **מדינת ישראל נ' פלונית** [28.6.17]: עניינו במשיבה אשר הורשעה על פי הודאתה בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה ותקיפה בנסיבות מחמירות. למשך תקופה של חצי שנה, תקפה המשיבה את בתה בת ה-14 בכך שנהגה לצבוט את פטמות שדיה ולבעוט בה. במקרה נוסף, גזרה את שיערה של בתה ללא הסכמתה, ובהזדמנות אחרת הכתה בידה באמצעות מקל הליכה. באירוע אחר, סברה המשיבה כי בתה השליכה תרופות השייכות לה, ובתגובה שפכה מים רותחים על פניה וגופה של בתה במטרה "ללמד אותה לקח". כתוצאה מהמעשים, אושפזה הקטינה ונגרמו לה כוויות בשתי כפות ידיה, בצווארה, בעורף, כתף שמאל, ובפניה, פגיעות הכרוכות בהגבלה בעתיד ובצלקות. תסקיר שהוגש בעניינה של המשיבה העלה כי היא בעצמה היתה קורבן לאלימות בילדותה, בעברה 6 אשפוזים פסיכיאטריים והיא התקשתה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 19-09-3296 מדינת ישראל נ' פלוני ואלמונית

להבין את חומרת הפגיעה בבתה. בית-המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 5 ל-7 שנות מאסר, ועונשה של המשיבה נקבע בתחתית המתחם – דהיינו, חמש שנות מאסר בפועל. ערעור המדינה על קולת העונש נדחה, כשבית המשפט העליון ציין כי השיקול העיקרי אשר עמד לנגד עיניו הוא אינטרס השיקום של המשיבה.

ע"פ 9095/06 פלוני נגד מדינת ישראל [24.12.07]: עניינו במערער אשר הורשע על-פי הודאתו בעבירות של התעללות בקטין, הזנחה ותקיפת קטין חסר ישע. המערער, שרגז על בנו התינוק בשל בכיו, הטיח אותו בחוזקה אל הקיר, שבר את ירכו הימנית ומנע הגשת טיפול רפואי לבנו במשך ימים. במקרה אחר היכה בחוזקה את התינוק בפניו וחבל בידו הימנית, גרם לו שטפי דם ושריטה בפנים. בהזדמנויות אחרות, היכה את בנו הקטין האחר והשליך עליו חפצים שונים. בית-המשפט המחוזי הטיל על המערער עונש מאסר בן 4 שנים וחצי. בית-המשפט העליון דחה את הערעור וקבע, כי העבירות שביצע המערער חמורות מאין כמותן ונגועות באכזריות שאין לה שיעור; מעשיו של המערער מחייבים ענישה מחמירה שיהיה בה כדי להרתיע את המערער ואחרים מפני שימוש בכוח אכזרי כלפי חסרי הגנה וחסרי ישע, וכי על-פי מדיניות ענישה זו, בית המשפט המחוזי לא החמיר יתר על המידה בעונש, אלא הקל עם המערער.

ע"פ 6643/09 נעיראת נגד מדינת ישראל [7.6.10] (הוגש על-ידי ההגנה): המערער הורשע על בסיס הודאתו בביצוע עבירות של התעללות בקטין חסר ישע, תקיפת קטין חסר ישע, תקיפה בנסיבות מחמירות ואיומים. המערער אב ל-15 ילדים, שהודה שהתעלל ותקף במשך שנים 10 מבין ילדיו. מעשי התקיפה, שהן חמורות פחות באכזריותן, כללו מכות תוך שימוש במקלות עץ וגומי, משיכה בשערות, השלכת אבנים לעברם ואיום בסכין עליהם. בנוסף, המערער איים עליהם כי יהרוג אותם אם מעשיו יתגלו. בית-המשפט המחוזי השית על המערער עונש של 36 חודשי מאסר בפועל, והופעלו במצטבר שני מאסרים מותנים, בני 6 ו-5 חודשים, כך שבסך הכל נגזרו עליו 47 חודשי מאסר בפועל.

בית-המשפט העליון דחה את הערעור (למעט תיקון רכיב של מאסר על תנאי), תוך שקבע: **"אדם המתעלל בילדיו, במיוחד קטינים, ומכה אותם ראוי לו שישב בין כתלי הכלא. כאשר מעשיו הנלוזים אינם חד-פעמיים, העונש שיש למדוד לו צריך להתבטא בשנות מאסר."**

ת"פ 21020-09-09 (מחוזי חיפה) מדינת ישראל נגד פלוני [14.1.10]: הנאשם הודה והורשע בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 333 + 335(א)(1) לחוק העונשין, והתעללות בקטין. הנאשם התגורר בבית יחד עם שלושת ילדיו מנישואיו הקודמים ועם שני ילדיה של אשתו מנישואים קודמים – הקטין ואחיו. כששהו בבית, ראה הנאשם כי הקטין, כבן שנתיים וארבעה חודשים, עשה את צרכיו במכנסים. הנאשם הכניס את הקטין לחדר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 19-09-3296 מדינת ישראל נ' פלוני ואלמונית

השינה, הפשיט את פלג גופו התחתון, השכיבו על הרצפה והצמיד לעכוזו ולבטנו התחתונה מספר פעמים סכין, אותה חימם קודם לכן. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו לקטין חבלות של פצעי כוויה מדרגה שניה בעכוז, מעל לפין ובמפשעה וכן פצעי כוויה בירכיים. על הנאשם, בעל עבר פלילי רלבנטי הכולל שתי הרשעות בגין תקיפת קטין ושתי הרשעות בגין תקיפת בת-זוג, הוטל עונש מאסר בפועל בן 4 שנים, והופעלו שני מאסרים על תנאי, כך שסך הכל הוטל עונש של 57 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 17-02-51451 (מחוזי מרכז) **מדינת ישראל נגד פלוני** [16.7.19] (הוגש על-ידי התביעה): הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות המפורטות בשבעה אישומים שעניינם התעללות בקטין, חבלה בכוונה מחמירה, תקיפה ושימוש ברעל מסוכן. מדובר במסכת קשה ביותר, כאשר הנפגעים, אזרחי ותושבי הרשות הפלסטינית, הם שני ילדיו של הנאשם מנישואיו הקודמים. אחד מהם נפטר – ואשתו היא שעומדת לדין ברשות בגין הריגתו. האלימות הייתה מצד הנאשם ואשתו, שאינה אמם של הנפגעים. כתוצאה ממעשי השניים, נגרמו לילדים כוויות באיברים שונים, לרבות באיבר מינם, והם סבלו מהתייבשות וחוסר תזונה, פצעים, חתכים וחבלות חמורות בכל חלקי גופם. הנאשם ואשתו הכו את הילדים בחוזקה בכל חלקי גופם באגרופים, סטירות, בעיטות, מוט מטאטא, חגורה, כבל חשמל ושרשרת ברזל, בהזדמנויות רבות נהגו הנאשם ואשתו לקשור את הילדים בידיהם וברגליהם, והנאשם אף אטם את פיהם בסלוטייפ והכניסם לארון. בנוסף, הנאשם רכש רעל, מזג את החומר בתוך כוסות וציווה על הילדים לשתות, אך בטרם שתו נשפכו הכוסות. במקרה אחר הורה לילדים לצאת לחניה ולעמוד מול רכבו. הנאשם נסע לעברם תוך שהתקרב לגופם עם חזית הרכב כדי להפחידם. במקרה אחר, עצר את רכבו ונטש את הילדים במקום לא מוכר. במקרה האחרון, הגיעו חבריהם של הנאשם ואשתו להתארח, והם העבירו את הילדים לבית ההורים בקלקיליה על מנת שאורחיהם לא יראו את החבלות ומצבם הבריאותי הירוד. בשעת לילה מאוחרת, התקשרה אחות האישה ועדכנה אודות התנהגות הילדים. הנאשם ואשתו הגיעו כשהילדים כבר ישנו, הנאשם העיר אותם בצעקות וקללות והכה אותם בסטירות ואגרופים בראשם ובגופם. הנאשם בעט והכה את הילדים במקל בכל חלקי גופם, תוך שהוא שובר את המקל על גבם, ואשתו סייעה לו, בהמשך בעט במנוח והטיח את ראשו בקיר והמנוח נפל על גבו. הנאשם הורה לאחות אשתו להשאיר את הילדים לישון, ואשתו הורתה לאחותה לשמור על המנוח כי הוא קיבל מכה רצינית בראש.

למחרת, הנאשם הכה את הילדים בידי וואגרופיו בראשם, הצליף בהם באמצעות כבל. בהמשך הטיח את גופו של אחד הילדים בקיר, ושב והכה את המנוח בראשו ובגופו דקות ארוכות באמצעות כבל ומקל, עד אשר גרם לנפילתו לרצפה על ראשו וגבו. לאחר שהמנוח נפל על הרצפה אחז הנאשם בצווארו וקילל אותו. למחרת הכו הנאשם ואשתו את המנוח, ובנסיבות שאינן ידועות נפל המנוח על הרצפה ואיבד את הכרתו. כתוצאה מהמכות ומההטחה בראש,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 19-09-3296 מדינת ישראל נ' פלוני ואלמונית

נגרמה למנוח חבלה שהובילה לנזק מוחי. לנאשם עבר פלילי, ממנו עולה, כי ביצע עבירות בשטח ישראל, כשעונשי מאסר לא הרתיעו אותו. נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 9 ל-15 שנות מאסר, והושת עליו עונש מאסר בפועל בן 10 שנים.

31. פסקי-דין אלו משקפים קשת מקרים רלבנטיים, כאשר לאחר ביצוע אבחנות מתבקשות, לגבי שני הנאשמים אני קובעת מתחם עונש הולם זהה אשר נע בין 8 - 13 שנות מאסר בפועל לאישומים המרכזיים, לצד רכיבים נלווים.

32. בעניינו של הנאשם לא נטען ולא הוצג כל שיקול אשר מצדיק חריגה מהמתחם מטעמי שיקום (או מטעמי הגנה על שלום הציבור). על כן, עונשו ייגזר בתוך המתחם ויש להתחשב בנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, כמפורט בסעיף 40'א' לחוק העונשין. ב"כ הנאשמת טען לחריגה בשל שיקולי שיקום בשל בקשותיה לעבור הליך טיפולי בכלא, התנהלות שמעידה לגישתו כי היא בעלת סיכוי גבוה להשתקם. מדובר בעתירה לא מבוססת, שיש לדחותה, וגם דינה ייגזר בתוך המתחם.

33. לחובתו של הנאשם עבר פלילי ישן ומינורי משנת 2008 בתחום הסמים. הנאשם הודה במעשים המיוחסים לו, לאחר תחילת שמיעת הראיות, ובדברו האחרון אף הביע צער על מעשיו. עם זאת, מתסקיר שירות המבחן עלה באופן מובהק כי אינו לוקח אחריות על מעשיו (כשבטרם הטיעונים לעונש הובהר כי הוא עומד בהודאתו - עמ' 74 לפרו', שורה 13), שולל תפקוד הורי לקוי, משליך את האחריות למצבו על גורמים חיצוניים – ובנוסף לכל אלו מנותק רגשית ואינו חש אחריות כלפי הקטינה. כאשר לעבירה של ריבוי נישואין מסר הנאשם כי אינו רואה כל פסול בביצועה. הנאשם שלל נזקקות טיפולית בתחום ההורי וההערכה היא, כי קיים סיכון להמשך התנהגות פוגענית בקשר עם ילדיו הקטינים. שרות המבחן סבור, כי יש צורך בהטלת עונש מוחשי ומשמעותי, בין היתר כדי לחבר אותו להשלכות מעשיו ויבסס הרתעה כלפיו לטווח הארוך.

34. נראה כי עמדותיה של הנאשמת מאפשרות להתחשב בעונשה באופן יחסי לנאשם. הנאשמת נעדרת עבר פלילי, אשר מכירה בהתנהגותה האלימה והפוגענית כלפי הקטינה, והביעה צער וכאב לתוצאות הקשות. במאסר היא משתתפת בפרויקט חינוך, ובעת האחרונה הביעה מוטיבציה להשתתף בטיפול. עם זאת יוזכר, כי גם היא הודתה בכתב-אישום מתוקן לאחר תחילת שמיעת הראיות, ואף בעניינה הוערך, כי קיים סיכון להישנות התנהגות אלימה כלפי ילדיה, בפרט נגד הקטינה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 19-09-3296 מדינת ישראל נ' פלוני ואלמונית

35. על-פי פסיקת בית-המשפט העליון, חובה על בית-המשפט להעביר מסר ברור לפיו גופם של קטינים וחסרי ישע אינו הפקר, והורה המעז לפגוע בהם, יידע כי הוא עלול לשלם על כך בחירותו, גם אם נסיבותיו האישיות קשות הן:

"ידוע הוא שכל שחומרת העבירה והצורך בהרתעה גוברים, פוחת משקלם של השיקולים האישיים. כאשר אותו הורה עומד בפני בית המשפט ומבקש בלשון תחינה הקלה בעונשו, חייבים אנו לשוות לנגד עינינו את מעשיו האכזריים של אותו הורה. זה העומד עתה בבית המשפט בראש מורכן ומושפל ומבקש את מידת הרחמים, הוא אותו אדם אשר הפגין לפני זמן לא רב 'גבורה' כלפי ילדיו הקטינים ונהג בהם בדרך מבזה משפילה ומעוררת סלידה..." (מתוך ע"פ 8554/09 הני"ל).

36. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים לזכות ולחובה, החלטתי לגזור את עונשם של הנאשמים מעל לרף התחתון של מתחם העונש אותו קבעתי, על מנת לתת ביטוי לשיקול של הרתעת הרבים ויישום מתון של הצורך להחמיר בעונשם של הורים הפוגעים בילדיהם. עם זאת, תיערך אבחנה בין הנאשם לנאשמת על רקע הצורך להרתיע את הנאשם עצמו, נוכח עמדותיו, העדר אמפתיה כלפי הקטינה והמתואר בתסקיר שירות המבחן.

37. בהתאם, גוזרת את דינו של הנאשם כדלקמן:

10 שנות מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו: 12.8.19 עד 16.3.20;

12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות אלימות מסוג פשע ו/או עבירות לפי סימן ו'1 לפרק י' לחוק העונשין ו/או עבירה של כליאת שווא לפי סעיף 377 לחוק העונשין; 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות אלימות מסוג עוון, לרבות איומים ו/או עבירה של ריבוי נישואין לפי סעיף 176 לחוק העונשין.

פיצוי בסך 50,000 ש"ח לטובת הקטינה, נפגעת העבירות, אשר יופקדו במזכירות בית-המשפט עד ליום 1.10.21. הפרקליטות תודיע את זהות הגורם שאליו יועברו הכספים לטובת הקטינה (אפוטרופוס לגוף ולרכוש או עו"ס לחוק נוער) תוך 21 ימים.

הנאשם יתייצב למאסרו בבימ"ר הדריס ביום 26.9.21 (לבקשת ההגנה) עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון וגזר-דין זה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 19-09-3296 מדינת ישראל נ' פלוני ואלמונית

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336 וכן להתעדכן באתר האינטרנט של שב"ס, ברשימת הציוד הראשוני שניתן להביא בעת ההתייצבות. התנאים הכספיים שהופקדו בתיקי המעצר הקשורים והתנאים המגבילים יעמדו בתוקפם עד להתייצבות הנאשם לנשיאת עונשו.

38. על הנאשמת אני מטילה:

9 שנות מאסר בפועל אשר יימנו מיום מעצרה 12.8.19;

12 חודשי מאסר על תנאי שלא תעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורה עבירות אלימות מסוג פשע ו/או עבירות לפי סימן ו'1 לפרק י' לחוק העונשין ו/או עבירה של כליאת שווא לפי סעיף 377 לחוק העונשין; 6 חודשי מאסר על תנאי שלא תעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורה עבירות אלימות מסוג עוון, לרבות איומים ו/או עבירות לפי חוק הכניסה.

פיצוי בסך 50,000 ש"ח לטובת הקטינה, נפגעת העבירות, אשר יופקדו במזכירות בית-המשפט עד ליום 1.10.21. כאמור לעיל, הפרקליטות תודיע את זהות הגורם שאליו יועברו הכספים לטובת הקטינה (אפוטרופוס לגוף ולרכוש או עו"ס לחוק נוער) תוך 21 ימים.

המזכירות תעביר העתק מגזר-הדין לגב' ענת הראל, עורכת תסקיר הקורבן. אבקש מגב' הראל לדאוג לכך, שבעת המתאימה דבר גזר-הדין יוסבר לקטינה, וכן יימסר לה שזעקתה החרישית ודמותה לא ירפו ממני.

מתירה פרסום נוסח זה של גזר-הדין, אשר אינו כולל פרטים מזהים.

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ז אב תשפ"א, 26 יולי 2021, במעמד הנאשמים וב"כ הצדדים.

דנה מרשק מרום, שופטת